

ACOMIADAR ELS DIFUNTS AMB ESPERANÇA

Aquesta setmana hem viscut la festa de Tots Sants i la commemoració de tots els fidels difunts, els dies 1 i 2 de novembre.

Per Tots Sants hem recordat i donat gràcies als sants i santes de la llarguíssima llista de Déu. Alguns els hem conegut, ens han

estimat i els hem estimat; ens han donat la vida, ens han ofert l'amistat, ens han transmès la fe... Han viscut deixant-se estimar per Déu, acollint el seu amor, estimant-lo amb tot el cor, i ara ja són feliços del tot; són benaurats o sants perquè gaudeixen de Déu.

El dia dels difunts, la majoria hem recordat els nostres familiars i amics que han mort, potser amb una visita al cementiri o amb algun altre signe de record amarat d'afecte i d'agraïment. En les celebracions de l'Eucaristia i personalment hem pregat també pels difunts, pels nostres i alhora per tots els qui mai hem conegut, i molt especialment per aquells que potser ningú recorda.

Aquest dies he pensat en el clam del papa Francesc en la seva carta «L'Alegria de l'Evangelí; no ens deixem robar l'esperança» (n. 86). I per això he reflexionat novament sobre el comiat als nostres difunts.

Què es mereixen i què els desitgem oferir? Un comiat amb esperança o sense esperança? I hem pensat que,

quan les esperances humanes s'han acabat, podem confiar en l'esperança que Déu ens ofereix? És una decisió important per als creients, certament, però alhora per als qui dubten,

«En l'elecció de la celebració de comiat manifestem quina és la comprensió de la persona i de la seva vida»

per als qui no tenen una vinculació estreta amb l'Església, i fins i tot per als qui es consideren no creients.

El Concili Provincial Tarraconense (popularment «de Catalunya») ens recordava: «Les exèquies cristianes són un moment important de professió de fe en la resurrecció i una oportunitat per testimoniar el futur i l'esperança que l'Església anuncia en nom de Déu... Els pastors de l'Església tenen, especialment en les exèquies, la missió de ser educadors de la fe i ministres del consol. El Concili urgeix que es garanteixi en qualsevol cas la celebració de

les exèquies en un clima d'acolliment fratern i d'esperança cristiana, de respecte al dolor i d'anunci de la Pasqua de Crist» (*Resolució n. 73*). Alhora, esmenta el caràcter profundament religiós i humà de les exèquies cristianes com a comiat als difunts.

En el moment de la celebració de l'enterrament no hem de pensar només en les nostres conviccions actuals, sinó molt especialment en les conviccions, creences i desigs dels qui han mort. També hem de tenir present quin és el record i el millor agraïment que els podem oferir com a expressió de la nostra estimació.

En l'elecció de la celebració de comiat manifestem quina és la comprensió de la persona, de la seva vida, i assenyalem un «futur» o bé «el no-res» o «tot s'ha acabat». No és irrellevant, aquesta decisió. Algú pensarà que cal certament tenir fe i esperança, i és cert; però també ens cal pensar que tots tenim en el nostre ésser la marca de Déu, ja que som fets a imatge i semblança seva. Aquesta marca és de desig de vida en plenitud i per sempre, malgrat que costi de creure en aquests moments.

Tanmateix, per decidir la celebració, respectant sempre el desig dels difunts i dels familiars, valorem el sentit de les exèquies cristianes, i més pensant en els qui ens han estimat i hem estimat.

No oblidem que el millor record i agraïment és la pregària!

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

PARAULA DE DÉU

LECTURES DE LA MISSA DEL DIUMENGE XXXI DE DURANT L'ANY

Primera Lectura

Lectura de la profecia de Malaquies 1, 14b – 2, 2b.8-10

Jo sóc el rei dels reis, diu el Senyor de l'univers, i tots els pobles reverencien el meu nom. I ara, sacerdots, us adverteixo que si no feu cas de mi, si no esteu atents a honorar el meu nom, us trauré el poder de beneir. Vosaltres heu abandonat el camí dret i, en veure com jutjàveu, molts s'han allunyat. Heu violat l'aliança que jo havia fet amb Leví, diu el Senyor de l'univers. Per això, jo faré que tot el poble perdi l'estima i el respecte que us tenia, tal com vosaltres ho heu fet amb mi, per no haver seguit els meus camins i haver jutjat amb parcialitat. No tenim tots un mateix pare? No ens ha creat el mateix Déu? Per què som deslleials els uns amb els altres i violem així l'aliança dels nostres pares?

Segona Lectura

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 2, 7b-9, 13

Germans, entre vosaltres ens férem amables com les mares quan acaronen els seus fills. Així, amb el desig de guanyar-vos, no solament us volíem fer participar de la bona nova de Déu, sinó que us hauríem donat fins i tot les nostres pròpies vides, de tant que us vam fer estimar. Ja recordeu, germans, com era el nostre esforç i el nostre cansament: per no ser una càrrega a ningú, treballàvem nit i dia, mentre us anunciàvem la bona nova de Déu. I ara no deixem mai de donar gràcies a Déu, recordant que, quan rebéreu de nosaltres la paraula de Déu, l'acollireu com allò que és de veritat: no paraula d'homes, sinó paraula de Déu, que treballa eficaçment en vosaltres, els qui heu cregut.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu, 23, 1-12

En aquell temps, Jesús digué a la gent i als deixebles: «Els mestres de la Llei i els fariseus us parlen des de la càtedra de Moisès: compliu i observeu tot el que us manen, però no feu com ells, perquè diuen i no fan. Preparen farcells pesadíssims i els carreguen a les espatlles dels altres, però ells no volen ni moure'ls amb el dit. En tot obren per fer-se veure de la gent. Per això es fan ben grosses les filactèries, i les borles, ben llargues; els agrada d'ocupar els primers llocs a taula i els primers seients a les sinagogues, i que la gent els saludï a les places i els doni el nom de rabí, o sigui 'mestre'. Però vosaltres no us heu de fer dir mestres, perquè, de mestre, només en teniu un, i tots vosaltres sou germans; ni heu de donar a ningú el nom de pare aquí a la terra, perquè, de pare, només en teniu un, que és el del cel; ni us heu de fer dir guies, perquè, de guia, només en teniu un, que és el Crist. El més important de vosaltres ha de ser servidor vostre. Tothom qui s'enaltirà serà humiliat, però tothom qui s'humiliarà serà enaltit».

Edita: Delegació de Mitjans de Comunicació Social del BISBAT DE GIRONA
Adreça: Plaça del Vi, 2-17004 Girona - Tel.: 972 41 28 84 - www.bisbatgirona.cat
mitjanscom@bisbatgirona.cat
Impressió: www.palahi.cat - DL Gi 117-1958.

 facebook.com/bisbatdegirona
 [@bisbatgirona](https://twitter.com/bisbatgirona)
 Bisbat de Girona

GUSPIRES D'EVANGELI

Ser protagonista

A tots ens agrada en un moment o altre ser protagonistes d'alguna història, que ens saludin i que parlin bé del que fem i del càrrec que tenim. Però, per als cristians, aquest «ser protagonista» és servir, que vol dir acompanyar i fer costat a les persones en el camí de vida i de fe; cooperar i ajudar a construir entre tots el projecte de Jesús, que és el seu Regne. Perquè només Ell és el veritable protagonista d'aquesta història, no nosaltres... perquè només hi ha un Mestre, només hi ha un Pare, només hi ha un Senyor...

Jordi Reixach i Masachs

SALM 130

R. Guardeu-me en pau als vostres braços, Senyor.

**El meu cor no és ambiciós,
Senyor,
no són altius els meus ulls;
visc sense pretensions de
grandeses,
o de coses massa altes per a mi.**

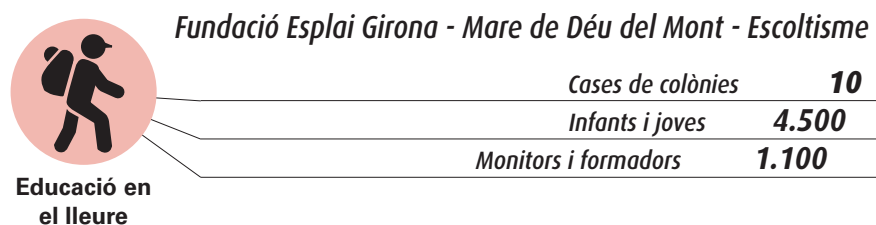
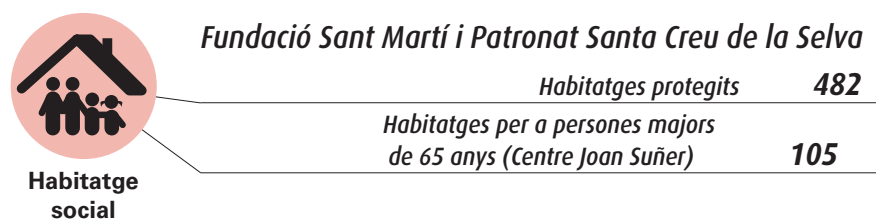
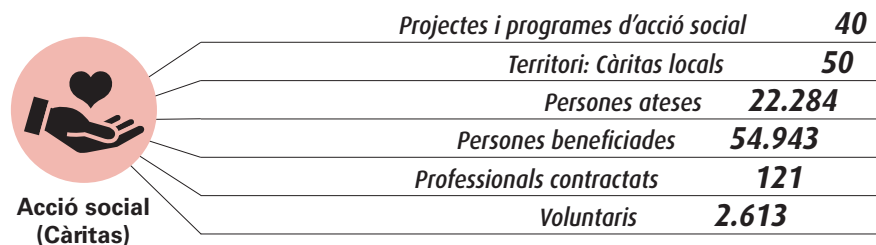
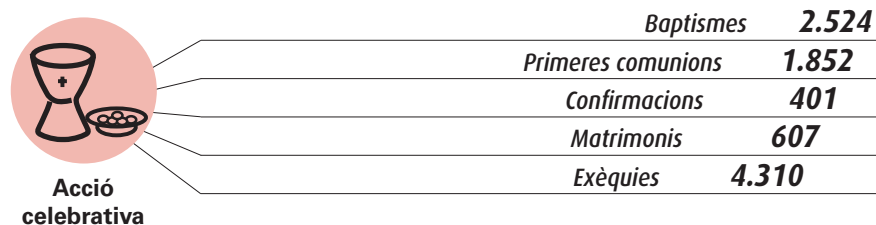
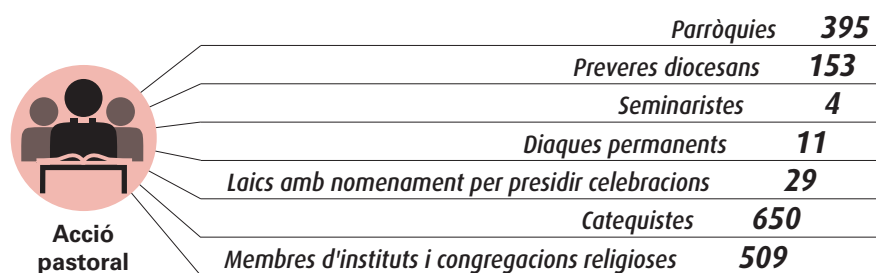
**Em mantinc en una pau
tranquil·la,
com un nen a la falda de la mare,
tot esperant els vostres dons.**

**Israel espera en el Senyor
ara i per tots els segles.**

Jornada de Germanor 2017: «Amb tu, som una gran família»

El proper diumenge 12 de novembre celebrem el Dia de l'Església Diocesana. Amb aquesta diada de Germanor, l'Església catòlica crida tots els fidels a seguir prenent consciència de la necessitat de contribuir al sosteniment de l'activitat de les diòcesis. Les aportacions voluntàries són fonamentals per seguir desenvolupant la tasca pastoral i social que realitza l'Església de Girona, de la qual presentem les principals xifres de l'any 2016.

La Diòcesi de Girona en xifres. Memòria 2016

Centres educatius que depenen del Bisbat o d'instituts religiosos

(Inclou totes les etapes d'ensenyament)

Centres assistencials i socials que depenen de congregacions religioses

(Hospitals, atenció a la vellesa, atenció a la infància, altres col·lectius)

MIRADOR

Enric Tubert

Capellà

La mística del melic

Avui l'espiritualitat torna a estar de moda. El nostre món occidental, tan tecnificat, competitiu i consumista, ha posat al descobert una set d'interioritat i transcendència que no s'esperava cap dels analistes i observadors més escèptics. La proliferació de llibres i grups d'autoajuda, cercles de meditació, teràpia i relaxació o la curiositat per les ciències ocultes formen aquest gran supermercat espiritual a la carta d'acord amb les necessitats i preferències de cadascú. Estaríem davant d'unes tendències on es barregen esoterisme i psicologia, on preval el procés i desenvolupament personalitzat, fet a mida. En aquest complex i bigarrat món espiritual, sovint de caire exòtic, es parla d'autorealització, consciència superior, energia, harmonia profunda, i

«El camí espiritual és recerca d'interioritat que mou la persona a una relació amb Déu»

amb eslògans de caire individualista com «sigues tu mateix» o «fes servir el teu potencial creatiu». És la mística que acaba contemplant-se tant que es queda mirant-se el melic. La filosofia de vida que proclamen és trobar-se bé amb un mateix ja que «tot comença en mi... i acaba en mi». Aquest estat de recerca i perfecció del jo porta a viure una mística narcisista i autista, tancada en si mateixa, preocupada per la higiene mental, però que en canvi oblida el que l'espiritualitat cristiana emfatitza sense matisos: el camí espiritual és recerca d'interioritat que mou la persona a una relació amb Déu, que el posa en moviment cap als altres i a un compromís ètic com el que implica el seguiment de Jesús.

AGENDA

— DIUMENGE 5 DE NOVEMBRE

Festa de la Mare de Déu del Patrocini a l'església parroquial de Fontcobera. A les 11 del matí, Missa i veneració davant la imatge. Després, refrigeri.

— DILLUNS, 6 DE NOVEMBRE

Finalitza el termini d'inscripció a les X Jornades de Formació per a Catequistes. Tindran lloc a Lleida, els dies 17 a 19 de novembre. Més informació: Tel. 93 302 10 41.

— DIMARTS, 7 DE NOVEMBRE

Pregària per les vocacions sacerdotals. A dos quarts de 5 de la tarda a la basílica parroquial de Sant Feliu de Girona. Tots els dimarts de mes.

Conferència «La Reforma de Martí Luter», a càrrec de Mn. Josep Castanyé. A les 7 de la tarda a la Casa de Cultura de Girona. Coorganitza: Delegació per al Diàleg Interreligiós.

— DIJOUS, 9 DE NOVEMBRE

Inauguració dels actes del 125è aniversari de l'escola diocesana Sant Josep de Sant Feliu de Guíxols. A les 6 de la tarda. En el decurs de l'acte, que serà presidit pel bisbe Francesc, es pronunciarà la conferència «Amb R de respecte», a càrrec de Juanjo Fernández, assessor de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya. També hi serà present el P. Enric Puig i Jofra, SJ, secretari general d'aquesta Fundació.

— DIVENDRES, 10 DE NOVEMBRE

IV Missa funeral pels difunts del dar-

rer any a l'Arxiprestat de Girona-Salt i de la Vall del Llémena. A les 8 del vespre a la basílica parroquial de Sant Feliu de Girona, presidida pel bisbe Francesc.

— DISSABTE, 11 DE NOVEMBRE

Missa de Festa Major i entrada del nou rector a Arenys de Munt. A les 11 del matí a l'església parroquial de Sant Martí de Tours, presidida pel bisbe Francesc.

Dedicació de l'altar de l'església parroquial de Vilablareix. A dos quarts de 7 de tarda, presidida pel bisbe Francesc, en la festa de sant Menna, patró de la parròquia.

Escola de formació dels Cursets de Cristiandat. A les 8 del vespre al casal Bisbe Cartaña, de Girona.

Sessions de creixement personal i familiar per a adults i joves. De 10 a 12 del matí al casal Bisbe Cartaña, de Girona, a càrrec de Joan M. Bovet. Tema: «La naturalesa de Déu». Més informació: pastoralfamiliargirona@gmail.com.

— DIUMENGE, 12 DE NOVEMBRE

Dia de l'Església diocesana - Jornada de Germanor.

Confirmacions a les Planes d'Hostoles. A les 10 del matí, el bisbe Francesc administrarà el sagrament de la Confirmació als nois i noies d'aquesta parròquia.

Cadena de pregària per les vocacions. Es tracta que cadascú des de casa seva destini un temps a la pregària. Més informació: Tel. 972 20 04 62 (Pablo).

SANTORAL I LECTURES

Diiumenge XXXI de durant l'any, 5 de novembre de 2017. Sts. Zacaries i Elisabet, pares del Baptista. Bta. Maria Ràfols, fundadora de les germanes de Caritat de Santa Anna, amb comunitat a Terrades. Bt. Guido M. Conforti, fundador de les Xaverianes. Sta. Àngela de la Creu. Mare de Déu del Patrocini. **Lectures:** Mt 1, 14b-2, 2b.8-10 / Sl 130 / 1Te 2, 7b-9.13 / Mt 23, 1-12.

Dilluns, 6. St. Sever, bisbe de Barcelona i màrtir (+ 304). Sants i beats màrtirs del segle XX a Espanya. **Lectures:** Rm 11, 29-36 / Sl 68 / Lc 14, 12-14.

Dimarts, 7. Sts. Pere Poveda Castroverde i Innocenci de la Immaculada Canoura Arnau, preveres, i companys, màrtirs. Bt. Francesc Palau i Quer (+ 1872), fundador de les Carmelites Missioneres Teresianes, amb comunitat a Girona. **Lectures:** Rm 12, 5-16a / Sl 130 / Lc 14, 15-24.

Dimecres, 8. Sta. Isabel de la Trinitat, carmelita (+ 1906). **Lectures:** Rm 13, 8-10 / sl 111 / Lc 14, 25-33.

Dijous 9. Dedicació de la basílica del Laterà. Aquesta basílica és la catedral de Roma, a la qual està vinculada la basílica de Sant Feliu de Girona. Divina Majestat de Beget. Mare de Déu de l'Almudena, patrona de Madrid. **Lectures:** Ez 47, 1-2.8-9.12 (o bé: 1C 3, 9b-11.16-17) / Sl 45 / Jo 2, 13-22.

Divendres, 10. St. Lleó el Gran, papa i doctor de l'Església (+ 461), patró dels organistes). **Lectures:** Rm 15, 14-21 / Sl 97 / Lc 16, 1-8.

Dissabte, 11. St. Martí, bisbe de Tours (+ 397), titular de 50 parròquies i de moltes ermites. Patró dels sastres. Aniversari de la coronació de la Mare de Déu de Montserrat. St. Menna. **Lectures:** Rm 16, 3-9.16.22-27 / Sl 144 / Lc 16, 9-15.

LITÚRGIA DE LES HORES: III setmana del Salteri.

APUNTS

«Ha vençut la mort», de Mn. Lluís Costa

Mn. Lluís Costa ens presenta en aquest llibre una dramatització dels darrers capítols dels evangelis. Elaborada pedagògicament amb la voluntat d'ajudar a creure, la narració culmina el combat entre la vida i la mort amb l'acompliment esplendorós de la Bona Nova anunciada per Jesús. La trama es desenvolupa en tres parts. La primera presenta els trets fonamentals del missatge de Jesús. La segona segueix el procés de la seva condemna i execució, i la tercera vol fer més creïble i raonable el triomf sobre la mort a través del testimoni dels amics de Jesús. Trobareu disponible aquesta obra a la Llibreria Diocesana de Casa Carles.

XXVI Trobada Diocesana de Vida Creixent a Solius

La Casa d'Espiritualitat Santa Elena de Solius va acollir el dimecres 11 d'octubre la XXVI Trobada Diocesana de Vida Creixent, en la qual es va presentar el temari que es treballarà durant el curs, i que porta per títol «La primavera en la tardor de la vida». El rector de la parròquia de Rasquera –al Bisbat de Tortosa–, Mn. Juan Manuel Bajo, va ser l'encarregat de la sessió com a autor del llibret que s'ha publicat, i que defineix com «una relació de contes que ens fan repensar els valors de la nostra vida des de la talaia de la tardor: benestar, fortalesa, pau, creixement, felicitat, compartir, generositat, servei, creure, serenar». La jornada es va cloure amb una Missa presidida pel bisbe Francesc i amb un dinar de germanor.

vida creixent

moviment cristià
de gent gran